

Den Haag

090

Retouradres Postbus 12652, 2500 BC Den Haag

Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport Parnassusplein 5
2511 VX Den Haag

Indienen via www.internetconsultatie.nl

Datum

6 februari 2024

Onderwerp

Internetconsultatie 'Wet afschaffing abonnementstarief
Wmo 2015'

Ons kenmerk

10692491

Contactpersoon

Theo Bovenlander/ Jet Huugen

Dienst

Onderwijs, Cultuur en Welzijn

Afdeling

Stad en Bestuur OCV

Telefoonnummer

+31702187261

E-mailadres

jet.huugen@denhaag.nl

Inleiding

Met het wetsvoorstel 'Wet afschaffing abonnementstarief Wmo 2015' wordt in de Wmo 2015 een grondslag gecreëerd om voor Wmo voorzieningen een passende eigenbijdragesystematiek vast te stellen. Daarnaast wordt in de wet het start en pauze moment voor de eigen bijdrage genormeerd.

De gemeente Den Haag waardeert het dat er een reactie op het wetsvoorstel kan worden gegeven. In deze ambtelijke reactie gaan we allereerst in op enkele hoofdlijnen, waarbij we positieve indrukken en een aantal aandachtspunten onderscheiden. Vervolgens geven we een reactie op detailniveau. Als laatste laten wij ons uit over onze voorkeur uit de twee voorgestelde alternatieven m.b.t. een eigen bijdrage voor algemene voorzieningen.

Positieve indrukken op hoofdlijnen

Het wetsvoorstel bevat verschillende hoofdlijnen die wij positief waarderen.

1. *Houdbaarheid van de Wmo.*

Positief is dat het Rijk met het afschaffen van het abonnementstarief de toegankelijkheid, betaalbaarheid en kwaliteit van de Wmo 2015 de komende jaren tracht te waarborgen. De capaciteit die beschikbaar is om zorg en ondersteuning te kunnen leveren, staat de komende jaren namelijk onder druk, terwijl de vraag naar zorg en ondersteuning de komende jaren fors toeneemt. Om zorg en ondersteuning voor iedereen toegankelijk, betaalbaar en van goede kwaliteit te houden, is het essentieel dat mensen alleen een beroep doen op de Wmo-voorzieningen voor zover zij dat echt nodig hebben en dat zij naar (financiële) draagkracht bijdragen wanneer zij van die voorziening gebruik maken.

2. *Eerlijke eigen bijdrage.*

Ook is het positief dat het Rijk gehoor geeft aan de langdurige noodkreten van de gemeenten, de VNG, cliëntorganisaties en sommige cliënten¹ om iets te doen aan de aanzuigende werking van het abonnementstarief.

¹ Zij bijv. de concept-Memorie van Toelichting, pag. 8.

Aandachtspunten op hoofdlijnen

Verder zien wij in het wetsvoorstel nog wel aspecten die nadere aandacht en verduidelijking vragen.

1. *Maatschappelijk draagvlak.*

Terecht wordt er gewezen op het belang van solidariteit in de Wmo. Wij wijzen erop dat het SCP waarschuwt dat voor elkaar zorgen een samenlevingsvraagstuk is. Dat is niet door de overheid af te dwingen. Zeker niet wanneer het idee van een kleinere rol van de overheid bij het verlenen van zorg niet breed gedragen wordt door de bevolking. Het is daarom raadzaam realistisch te zijn en verwachtingen, waar nodig, naar beneden bij te stellen.² Maatschappelijke opvattingen verschillen van wat de overheid voor ogen stond. Juist daarom ook noemt het WRR maatschappelijke draagvlak als één van de dimensies van houdbaarheid van de Wmo.³ Afschaffen van het abonnementstarief creëert niet automatisch maatschappelijk draagvlak voor bijv. de norm “zelf als het kan, digitaal als het kan” en voor het faciliteren van “de beweging naar de voorkant.” Het risico bestaat dat de inkomens- en vermogensafhankelijke bijdrage (hierna: ivb) een losse, top-down opgelegd instrument is dat niet gedragen wordt door de samenleving. Het verdient daarom aanbeveling in de toelichting aan te geven hoe dit wetsvoorstel zich verhoudt tot bijv. de maatschappelijke dialoog in het kader van het WOZO-programma, GALA-akkoord en het RvS-rapport ‘Anders leven en zorgen’. Daarnaast zijn er wellicht landelijke campagnes nodig om de “gemeenschapskracht” te versterken en om zo financieel draagkrachtigen daadwerkelijk die stap naar particuliere ondersteuning te laten nemen.

2. *Pausering eigen bijdrage (gemeentelijke bevoegdheid).*

Wij vinden het problematisch dat de optie van tijdelijk opschorten van de eigen bijdrage in de wet wordt geregeld. Principieel behoort het tot de gemeentelijke bevoegdheid om te bepalen of zo'n beleids optie nodig is. Bij de principiële doordenking dienen de lokale omstandigheden, de visie op de overheid en samenleving, en de politieke ‘couleur locale’ meegewogen te worden. Sommige gemeenten zullen zich iets kunnen voorstellen bij de wens om bij een tijdelijke onderbreking van de ondersteuning ook de eigen bijdrage op te schorten. Andere gemeenten zullen erop wijzen dat er nu eenmaal kosten zijn die altijd doorlopen. Huurtermijn, verzekeringen en abonnementen lopen ook door ongeacht de mate van gebruik. In een klein dorp kan voor elkaar zorgen een breed gedeelde overtuiging blijken, terwijl in een grote stad het idee van een kleinere rol voor de overheid niet breed hoeft te worden gedragen door de inwoners. Ook kunnen wij ons voorstellen dat de beleids optie van een pausering van de eigen bijdrage vooral de individuele nutmaximalisatie stimuleert. Daarmee komt de solidariteit en het maatschappelijke draagvlak onder druk. Daarom beschouwen wij het invoeren van de mogelijkheid van pausering van de eigen bijdrage bij uitstek als een lokale politieke keuze. Bij een gedecentraliseerde wet is het wenselijk dat iedere gemeente daar afzonderlijk voor kan kiezen.

3. *Inzicht in beleidskeuzes.*

De Gemeente Den Haag benadrukt het belang van transparante keuzes, continue monitoring in hoeverre verwachtingen uitkomen en eventuele bijsturing.

Aandachtspunten in details

1. *Paragraaf 3.2.2. (Concept-MvT, p. 16)*

Voor niet-AOW-gerechtigde meerpersoonshuishoudens loopt de bijdrage op vanaf 170% van het sociaal minimum. Dit om eenverdieners met chronisch zieke partner zoveel mogelijk te

Commented [MB1]: Volgens mij blijft ook het punt, zoals door Theo en Suzanne omschreven in punt 5 (bij aandachtspunten) van hun reactie, onduidelijk. Nog steeds is onduidelijk hoe het zit met de rechtszekerheid bij tijdelijke opschorting van de eigen bijdrage en bij herstel en of de gemeente gehouden is hier een beschikking voor te nemen

² SCP, ‘Sociaal domein op koers? Verwachtingen en resultaten van vijf jaar decentraal beleid,’ november 2020.

³ WRR, ‘Kiezen voor houdbare zorg. Mensen, middelen en maatschappelijk draagvlak,’ september 2021.

ontzien. Waarom deze categorie toch nog steeds (deels) anders behandelen? Hoe groot is die groep en is dat niet op een andere manier te vangen? Ook vraagt Den Haag zich af waarom “eenverdieners met chronisch zieke partner” niet zo gedefinieerd wordt als beoogd wordt deze groep te ontzien. Zo is het een categoriale maatregel die op aannames gebaseerd lijkt te zijn, waardoor er een risico is op ongericht bereik.

2. *Artikel 3.8, derde lid (Concept-MvT, p. 3)*

Geen eigen bijdrage voor cliënten die de leeftijd van achttien jaar nog niet bereikt hebben, dan wel degene die gezag heeft over de betreffende minderjarige. Vervallen lijkt geen goede zaak. Lastig is de aanzuigende werking in te schatten. Voor de gemeente gaat dat echter betekenen dat voor een woningaanpassing niets aan eigen bijdrage teruggaat naar de gemeente, terwijl die wel hoge kosten maakt.

3. *Regeldruk (Concept-MvT, p. 33)*

Bij aanbieders wordt aangegeven dat uitgaande van het huidige berichtenverkeer er in principe geen verzwaring van de regeldruk wordt voorzien. Wij betwisten dit. Regeldruk gaat over veel meer dan alleen het berichtenverkeer. De mogelijkheid van pauzering lokt discussies uit over urenregistraties en 1-op-1 vervanging van zorgpersoneel dat een uurtje afwezig is door ziekte of verlof. Terecht wordt erop gewezen dat “aanbieders met een kritischer houding van cliënten te maken krijgen” wanneer zij meer bijdrage moeten betalen voor Wmo-hulp. Wij vinden het daarom aannemelijk dat dit de regeldruk negatief beïnvloedt. Het verdient aanbeveling uitdrukkelijk aan te geven hoe de ruimte voor zorgprofessionals gegarandeerd wordt zodat zij hun werk kwalitatief goed, resultaat- en cliëntgericht kunnen blijven doen.

Gemeenten moeten daarnaast hun medewerkers toerusten met o.a. kennis over de wetswijziging, de rekentool en veranderingen in de uitleg die tijdens het keukentafelgesprek gegeven wordt. Uit de informatiebijeenkomst van het CAK bleek ook dat elke cliënt een nieuwe beschikking dient te ontvangen. Dit veroorzaakt een enorme regeldruk bij de gemeenten, maar ook bij het CAK. Daarnaast brengt dit een groot risico van bezwaar- en beroepsprocedures met zich mee. Verder worden de landelijke i-standaard berichtenverkeer aangepast, wat voor impact heeft dat voor de softwareleverancier om dat te regelen?

4. *Artikel 11.1 Kostprijs wap (Concept-MvT, p. 38-39)*

De regering acht een separaat overgangsrecht voor woningaanpassingen niet nodig. Eerder is al aangegeven door gemeenten dat in overweging genomen dient te worden een ruimer overgangsrecht van toepassing te laten zijn voor burgers die (uitsluitend) vanwege een woningaanpassing een eigen bijdrage betalen. Wij herhalen nogmaals dat woningaanpassingen een apart overgangsrecht nodig hebben; woningaanpassingen kunnen immers niet gemakkelijk of kosteloos ongedaan gemaakt worden. Er is voor deze cliënten geen of weinig praktische mogelijkheid om alsnog af te zien van de woningaanpassing bij de invoering van de ivb, terwijl die invoering wel grote financiële gevolgen kan hebben voor hun maandelijkse vaste lasten.

5. *Sociale basis (Concept-MvT, p. 20-22)*

Er wordt aangegeven dat een eigen bijdrage het gebruik van maatwerkvoorzieningen kan ontmoedigen, en het gebruik van vrij toegankelijk algemene voorzieningen stimuleert: “Dat wil zeggen dat die burgers financieel stimuleert om geen beroep te doen op een (duurdere) maatwerkvoorziening, waar zij ook voldoende uit de voeten kunnen met (lichtere) ondersteuning vanuit de algemene voorziening”. Dit is in lijn met de genoemde ‘beweging naar de voorkant’, zoals het Rijk reeds in het Gezond en Actief Leven Akkoord⁴ heeft betoogd. Echter krijgen we tegelijk te maken met ontwikkelingen die tevens voor steeds meer en zwaardere hulpvragen bij algemene voorzieningen zal zorgen. Denk aan de dubbele

⁴ Rijksoverheid, ‘GALA – Gezond en Actief Leven Akkoord’, januari 2023.

vergrijzing⁵ en de oproep tot maatschappelijke discussie over de houdbaarheid van de formele en informele zorg.⁶ Steeds meer hulpbehoevenden maken in de toekomst gebruik van algemene voorzieningen en als gevolg hiervan zal de financiële houdbaarheid en kwaliteit van algemene voorzieningen onder druk komen te staan.

6. *Volgorde stapeling (Concept-MvT, p. 22-24)*

De regering heeft het voornemen te regelen dat indien een cliënt een bijdrage voor een maatwerkvoorziening of eigen bijdrage Wlz verschuldigd is, hij geen eigen bijdrage verschuldigd is voor een algemene voorziening met een duurzame hulpverleningsrelatie. Wij vinden deze volgorde inconsistent. Terecht wordt erop gewezen dat deze algemene voorzieningen een vorm van lichte ondersteuning zijn waarmee de inzet van een duurdere maatwerkvoorziening kan worden voorkomen. "Ze zijn daarmee voorliggend aan een maatwerkvoorziening." Maar dan ligt het volgens ons ook voor de hand om (bij het voorkomen van stapeling) voorrang te geven aan de eigen bijdrage voor algemene voorzieningen. En dus de volgorde om te draaien.

7. *Start- en pauzemoment (Concept-MvT, p. 11, 23)*

Het startmoment van de eigen bijdrage wordt vastgelegd, waardoor dit landelijk geüniformeerd wordt. Terecht wordt toegevoegd dat het onwenselijk is de eigen bijdrage al te laten heffen als de voorziening nog niet is geleverd. Maar wij zijn geen voorstander van aansluiten "bij daadwerkelijk gebruik van een voorziening." Dat kan makkelijk aanleiding geven tot discussies over het pauzeren en/of restitueren van eigen bijdrage omdat in een bepaalde maand bijv. een scootmobiel ongebruikt heeft stilgestaan in de gang. Dit stimuleert consumentisme. En het vraagt veel van de uitvoering van aanbieders en gemeenten. Het druist rechtstreeks in tegen het uitgangspunt van de wet om "juridisering en procedures" zoveel mogelijk te voorkomen.⁷ Ook is zulk consumentisme in het maatschappelijk verkeer niet vanzelfsprekend. Huurpenningen zijn verschuldigd ongeacht het daadwerkelijke gebruik van de woning. Of vergelijk het met een voertuig dat geparkeerd staat langs de weg. Daarvoor moet ook motorrijtuigenbelasting worden betaald, ongeacht of die al dan niet gebruik is. Wij vinden het daarom logischer en eerlijker om als norm te kiezen voor "erover kunnen beschikken." Wij zijn daarom ook tegen het introduceren van een pauze-moment. Niet alleen het enkele gebruik heeft waarde, maar óók het daadwerkelijk kunnen beschikken over een maatwerkvoorziening. Overigens sluiten de overwegingen ook aan bij uw voornemen geen regels te stellen over de pauzering van de eigen bijdrage bij het pgb.

8. *Terugwerkende kracht (Concept-MvT, p. 20)*

Om de kans op vertraging, fouten en stapelfacturen voor de burger zoveel mogelijk te verkleinen, bestaat het voornemen om de maximumtermijn waarmee een bijdrage met terugwerkende kracht kan worden opgelegd te verkorten van 12 naar 3 maanden. Wij geven u in overweging daar dan wel voorwaarden aan te verbinden. Ten eerste dat de betreffende voorziening niet met terugwerkende kracht is aangevraagd en verleend. Ten tweede dat belanghebbende wel heeft voldaan aan de inlichtingenplicht. Hij moet dus op verzoek of onverwijld uit eigen beweging aan het college mededeling doen van alle feiten en omstandigheden waarvan hem redelijkerwijs duidelijk moet zijn dat zij van invloed kunnen zijn op bepalen van maatschappelijke ondersteuning. Alleen onder die voorwaarden valt een verkorting van de maximumtermijn te billijken.

9. *Monitoren (Concept-MvT, p. 11-13)*

⁵ RIVM, 'Impact van vergrijzing', augustus 2019

⁶ RvS, 'Anders leven en zorgen,' mei 2022.

⁷ Zie bijv. Kamerstukken TK 2013-2014, 33 841, nr. 3, pag. 58.

Het abonnementstarief werd ingevoerd als beleidsantwoord op problemen zoals het ontbreken eenvoud en transparantie. Beoogd werd de stapeling van zorgkosten te verminderen. Hoewel een aanzuigende werking was voorzien, bleek deze aanmerkelijk groter dan van tevoren verwacht. Met het onderhavige wetsvoorstel wordt een ander antwoord op deze problematiek geformuleerd. “De ivb zal voor bijna alle burgers echter minder hoog zijn dan de eigen bijdrage die zij voor een maatwerkvoorziening betaalden voorafgaand aan de invoering van het abonnementstarief.” Het wetsvoorstel bevat veel veronderstellingen en parameters (o.a. ivb geldt voor burgers met een inkomen boven 120% van het sociaal minimum; marginaal tarief van 10%; maximumbedrag van circa € 275 per maand; 80% kosten is gedragseffect; 20% kosten is financieringseffect). Wij beseffen dat iedere keuze in zekere zin arbitrair is. Wij wijzen daarom op het belang dat continue gemonitord wordt hoe die veronderstellingen en parameters in de praktijk uitwerken. Alleen zo kan tijdig worden bijgestuurd.

10. *Maximumbedrag (Concept-MvT, p. 14).*

Wij vinden het bijvoorbeeld een goed idee dat de ivb wordt gemaximeerd. Maar het voorgestelde maximum van circa € 275 per maand lijkt erg laag. Dit bedrag is gekozen omdat het bij benadering gelijk is aan de kosten voor gemeenten van twee uur huishoudelijke hulp per week. Wij constateren echter dat in Den Haag het gemiddeld gedeclareerde bedrag voor huishoudelijke hulp in 2023 met ruim € 399 per maand aanzienlijk hoger lag. Daarom benadrukten daarom in het vorige punt het belang van keuzes duidelijk maken, goede continue monitoring, zodat ook tussentijd kan worden bijgestuurd wanneer de verwachtingen niet blijken uit te komen.

11. *Artikel 9.3 (Concept MvT, p. 36-37)*

De verwachting wordt uitgesproken dat de nieuwe eigen bijdragesystematiek voor gemeenten tot gevolg zal hebben dat er minder beroep wordt gedaan op de Wmo door cliënten met hogere inkomens én dat er een hoger bedrag aan opbrengsten zal worden ontvangen. Waarop wordt de vermindering van de aanzuigende werking gebaseerd? Het is immers nog steeds goedkoper om van de Wmo gebruik te maken dan om particuliere hulp in te schakelen. We benadrukken, net als bij punt 10 en 11 het belang van transparante keuzes, continue monitoring in hoeverre verwachtingen uitkomen en de mogelijkheid om eventueel bij te sturen.

12. *Doenvermogen-toets (Concept-MvT, p. 27)*

Uit de media blijkt dat het Adviescollege toetsing regeldruk (ATR) kritisch is op dit wetsvoorstel. Zij stelt o.a.: “Een deel van de doelgroep zal als gevolg van de wijzigingen niet meer in staat zijn om zonder deskundige hulp en ondersteuning (zelfstandig) uitvoering te geven aan de handelingen die de wet van hen vraagt.” Allereerst vinden wij het jammer dat een (kwantitatieve) onderbouwing van deze stelling ontbreekt. Belangrijker is dat wij juist grote waardering hebben voor de doorwrochte en afgewogen wijze waarop de regering de gevolgen beschrijft voor de burgers. Dit gebeurt in samenhang met het beoogde doel van de wet, en komt daaraan tegemoet waar mogelijk. Wel voegen wij eraan toe dat het wel belangrijk blijft dat hulpvragers voldoende ondersteuning kunnen krijgen. Die aangekondigde rekentool en communicatie door het CAK zijn onmisbaar. In aanvulling daarop zal in de gemeente Den Haag bijvoorbeeld ondersteuning mogelijk blijven via bijv. de Servicepunten XL, buurthuizen en Jongerenpunt070. Verder is er onafhankelijke cliëntondersteuning voor mensen die hulp nodig hebben bij hun Wmo-melding. En ook de sociaal raadsliden kunnen helpen bij complexe regels en aanvragen. Uit wat de regering schrijft en de ontwerpkeuzes die zij maakt, ontlenen wij het volste vertrouwen dat invoering van deze wet niet ten koste hoeft te gaan van onze burgers.

13. *Tijdelijke opschorting (Concept MvT, p. 11-12, 23-25)*

Het wetsvoorstel beschrijft het proces van tijdelijke opschorting van de eigen bijdrage (= pauzering). Onduidelijk is in hoeverre er sprake is van een rechtsgevolg. In dat geval zal de gemeente ook moeten beschikken, en daar staan bezwaar- en beroepsprocedures tegen open. Als het opschorten daarentegen wordt gezien als een feitelijke handeling, dan moet een cliënt in bezwaar gaan tegen de fictieve weigering van de gemeente om uitvoering te geven aan een eerdere beschikking. De ervaring leert dat die route voor cliënten behoorlijk complex is. Wij adviseren om in de toelichting te verduidelijken hoe de rechtszekerheid wordt gewaarborgd bij tijdelijke opschorting van de eigen bijdrage en bij herstel.

14. *Uitname Gemeentefonds (Concept MvT, p. 36-37)*

De verwachting wordt uitgesproken dat de nieuwe eigen bijdragesystematiek voor gemeenten tot gevolg zal hebben dat er minder beroep wordt gedaan op de Wmo door cliënten met hogere inkomens én dat er een hoger bedrag aan opbrengsten zal worden ontvangen. Wij vragen die onderbouwing zo concreet mogelijk te maken, zodat tijdens en na invoeren van de nieuwe eigen bijdrage, monitoring en sturing kan plaatsvinden om te verifiëren in hoeverre de verwachtingen (met betrekking tot het totale gebruik, overgangsrecht, nieuwe instroom etc.) in de praktijk kuitkomen. Vervolgens dan daarmee ook worden beoordeeld of de beoogde uitname van het Gemeentefonds de juiste omvang heeft gezien de besparing die dat daadwerkelijk oplevert bij gemeenten.

Alternatieven

De memorie van toelichting geeft twee alternatieven ter overweging voor lid 3 van artikel 2.1.4 (Concept MvT, p. 20-23). De twee opties worden, in het kader van deze internetconsultatie, voorgelegd.

Zoals eerder genoemd, is de Wmo een gedecentraliseerde wet is. Daar hoort bij dat gemeenten voldoende lokale beleidsvrijheid krijgen en behouden. Hierom kiest de Gemeente Den Haag voor optie 2 uit de twee alternatieven. Deze biedt meer beleidsvrijheid voor gemeenten om de eigen bijdrage voor algemene voorzieningen zo in te richten dat deze bij de Haagse context en situatie past.

Gemeenten krijgen zo ruimte voor invulling van de (eigen bijdrage voor) algemene voorzieningen. De regering herstelt zo, met het voorliggend wetsvoorstel, de beleidsruimte voor gemeenten. Het is zeer waarschijnlijk dat gemeenten ook voor algemene voorzieningen op langere termijn een eigen bijdrage zullen moeten kunnen vragen en het is noodzakelijk dat gemeenten die brede beleidsruimte dan te hebben. Belangrijk blijft dat de, door de regering beoogde, financiële prikkel in voorgestelde vorm intact blijft en dat een eigen bijdrage voor een algemene voorziening nooit hoger mag zijn dan een eigen bijdrage voor een maatwerkvoorzieningen. Tot slot is het belangrijk dat de prikkel niet doorslaat waarbij zij met dusdanig zware problematiek, die juist duurdere maatwerkvoorzieningen nodig hebben, door deze prikkel in deze situatie niet passende algemene voorzieningen blijven gebruiken uit persoonlijke kostenoverwegingen.

Optie 1 is geen effectieve oplossing. De maximale hoogte van € 19,00 zorgt mogelijk voor een aanzuigende werking onder burgers in hogere-inkomensgroepen en benadeelt/verdringt hiermee burgers in lagere inkomensgroepen.

Conclusie

De Gemeente Den Haag heeft positieve waardering voor het beoogde doel, namelijk het opnieuw introduceren van een eerlijke (inkomens- en vermogensafhankelijke) eigen bijdrage. We vinden het wetsvoorstel een mooi middel om burgers weer meer te stimuleren om, waar mogelijk, zelf in hun ondersteuningsbehoefte te voorzien. Daarnaast waardeert de Gemeente Den Haag dit wetsvoorstel als

instrumentarium om van burgers, die een beroep doen op de Wmo-voorzieningen, een financiële bijdrage te kunnen vragen die bij hun financiële draagkracht past. Wij zijn daarnaast blij met de visie om dit wetsvoorstel in te zetten om de Wmo-voorzieningen toegankelijk te houden voor mensen die daar zelf, om financiële of andere redenen, niet in kunnen voorzien, de aanzuigende werking tegen te gaan en de houdbaarheid van de Wmo te versterken.

Verder wijzen wij op het belang van maatschappelijk draagvlak en beleidsvrijheid voor gemeenten. Daarnaast komt de noodzaak voor transparantie in beleidskeuzes, monitoring van uitkomsten en eventuele bijsturing terug in onze opmerkingen op detailniveau. Verder willen wij u vragen om voldoende tijd voor de implementatie van de wetwijziging en een communicatieplan met een duidelijke rolverdeling. Dit is noodzakelijk voor een zorgvuldige en voorspoedige implementatie.

Wij wensen u veel succes toe bij de verdere doordenking van het wetsvoorstel en bij de verwerking van de verschillende reactie van deze internetconsultatie. Ook horen wij het graag als u aanvullende vragen of opmerkingen heeft.

Met vriendelijke groet,

Theo Bovenlander & Jet Huugen
Dienst Onderwijs, Cultuur en Welzijn/ Wmo